

Sygn. akt I UK 375/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania M. R.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.
o jednorazowe odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 10 października 2019 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 2 sierpnia 2018 r., sygn. akt VII Ua (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego
kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 2 sierpnia 2018 r., VII Ua (...) Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację M. R. (wnioskodawca), wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w K. z 30 stycznia 2018 r., IV U (...), oddalającego odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. (organ rentowy) z 28 listopada 2016 r., odmawiającej wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadu przy pracy, który miał miejsce 29 października 1951 r.

Wnioskodawca zaskarżył w całości powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został

oparty na przesłance występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, które dotyczy wykładni art. 49a ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 1242 ze zm., dalej jako ustawa wypadkowa) w zakresie jakim dotyczy on prawa żądania jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu, który jest wynikiem zdarzenia, mającego charakter wypadku przy pracy zgodnie z przepisami, obowiązującymi przed dniem 1 stycznia 2003 r., w związku z którymi dokonano ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu po tej dacie.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawcy organ rentowy wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania, ponieważ podniesiony w niej problem prawny został już wyjaśniony w orzecnictwie Sądu Najwyższego zgodnie z poglądami wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Z orzecnictwa tego wynika, że gdy wypadek przy pracy, z tytułu którego ubezpieczony domaga się przyznania świadczenia miał miejsce przed wejściem w życie ustawy wypadkowej, to na mocy art. 49a tej ustawy zastosowanie znajdują przepisy ustawy obowiązujące w dacie tego zdarzenia (wyroki Sądu Najwyższego: z 21 września 2004 r., II UK 448/03, OSNP 2005 nr 9, poz. 129; z 24 marca 2011 r., I UK 344/10, LEX nr 811829 oraz postanowienie z 12 lipca 2005 r., II UZP 4/05, OSNP z 2006 r., nr 9-10, poz. 164).

W niniejszej sprawie do zdarzenia, które ma wpływ na prawo do świadczenia, doszło 29 października 1951 r., a zatem pod rządami ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz.U. z 1993 r., Nr 51, poz. 396 ze zm.), która nie przewidywała możliwości przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. Jako że konsekwencją prawną wypadku wnioskodawcy mogło być jedynie przyznanie świadczeń, przewidzianych w ustawie, obowiązującej

w dniu, w którym wypadek miał miejsce, to świadczenie którego się domagał w niniejszym postępowaniu nie mogło mu zostać przyznane.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.